

СТАРМАЛИ



ЛИСТ ЗА ЗБИЉАЊЕ ШАЛЕ.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве 10, — 5, — 2½ динара. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; главни сарадник Абуказем. Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду. — Рукописи се пишу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX. Porcellangasse, 56.) — Претплата и све што се тиче администрације, штампарији А. Пајевића у Новом Саду.

С в а т о в с к а.

Хајд за један часак заборав'мо беду,
К'о да је на свету све у своме реду.
Надгласајмо цвили наших многих туга, —
Па с' радујмо срећи једног доброг друга!

Што ми не би могли отпевати малу —
Кад је Абу-казем мог'о свргнут шалу,
Па најсвет'јим жаром, најзбиљскијим маром
Данаске се с Даром венч'о пред олтаром.

Ој, Илија брале, сви који те знамо,
А и они што те тек само читамо,
Којима је драга, којима је мила
Свака твоја „шетња новосадска“ била.

Сви бијасмо често твоја пратња тија,
А данашња шетња најслађе нам прија,
Данашња ти шетња белим Новим Садам,
Из цркве до дома — с невестицом младом.

Данашњи нам данак рузмарином мири,
Данашњи нам данак груди песмом шири,
Весело нас теши, мајски нам се смеши, —
Твоја радост права и нас обасјава.

Отворте се врата на Илијни двори
Нек улете у њих анђеоски хори, —
Анђелчићи мира и домаће среће,
Па нек прослу онде најлепше им цвеће.

А ти лепа Даро, грли нашег Ила
Како би му душа увек ведра била,
Да га свака брига уз тебека мене,
Да му српска шала још светлије сине.

Нек вам срећа брачна као шума буја,
Шума, којој не мож' наудит' олуја;
Из ње да вам сваки год у младом веку
Отеше по једну љуљуну колевку.

Весели нам били, Илија и Даро,
На ваши се крили споразум одмар'о!
Будућност вам цвала (као данас Дара)
Слатка била, лака (к'о Илијна шала).
27. Новембра 1883.

1.

Шетња по Новом Саду. CLXVI.

Чим се појавио ономад први снег по крововима и први прасици на новосадској пијаци, одмах сам и не гледајући у календар познао, да је наступио божји пост, кад се по манастирима не сме више јести салата, јер кажу да је њезин додатак мрсан, исто тако забрањено је калуђерима пити у пост млека, јер је мрсно, него се морају да задовоље посном ракијом и вином, да би душу своју и подрум очистили и себи рајска врата отворили. Наши великодостојници, особито црквени, сад ће се такође морати многога уживања одрећи, те на пример неће смети јести сланине са белим луком и чварака, него ће се морати задовољити са кечигом у мајонезу, ајваром, маслинама, ананасом, карфијолом и другом посном храном, и то све с тога, да би очистили душу своју, а то би им баш и ми желели.

Но збиља, ја сматрам за дужност своју сада у пост прискочити добрим саветом у помоћ онима, који не знају шта ће да једу и од куда да набаве. Јер марве и свиња имамо доста, али то је мрсно и оптужно и ваља се тога клонити, него се треба држати развог колонијалног еспана, јер тај је постан, н.

пр. ајвар, шећер, кава, киверус, петролеум, зејтин, крушно и ситно грожђе, терпентин и маџун. Јест, ал' ту је конкуренција тако велика, да човек не може знати, која је трговина најбоља и најсолиднија и где би требало Срби да пазаре. То је баш оно, што ја хоћу мојим милим читатељима и калуђерима саветом да осветлим:

У рукама ми је ценовник са насловом:

„G. Singer, Triest. Colonialwaaren, Delicatessen, Südfrüchten etc. etc.“ и преврћући тај ценовник најћем на стр. 28. ову и оваку сведоџбу од речи до речи штампану:

„Herrn G. Singer, Triest.

Seine Heiligkeit der Patriarch hat mich er sucht, Ihnen seinen Dank für die gesendeten Waaren zu sagen. Nachdem Sie ihn zufriedenstellten, hat er das Kloster Vauschedol (то је nobл казано место Крушедол) beauftragt, seinern Bedarf bei Ihnen künftigh zu beziehen etc. Indem ich Ihnen das zur Kenntniss bringe, zeichne Hochachtend

Neusatz, 15. August 1883. R. v. Krismanić.

Ето дакле где треба Срби и српски манастири да пазаре, ал наравно најпре мора сваки себи наћи згодног секретара, који ће жељу његову и налоге тако радо извршивати. Ето видите како се људи умеју у пост да испомажу, јер ваља знати, да римски 15. август (кад је горње писмо датирано) пада баш у госпојински пост. Па кад је госпојински пост, онда би ваљало да госпоје наручују те деликатесе и „сидфрихте“, а друго и трговци су спрема госпоја много пажљивији и финији, па им неће дати труле поморанџе, покварен сир, суве маслине и ужежен ајвар.

Тај тријестански Чивутин Сингер није могао ни сањати, да ће ту радост дочекати, да му „Стар-

мали“ на уштрб наших честитих и красних српских трговина рекламу прави, али нека наш манастирски лиференат, г. Сингер, буде уверен, да ни „Стармали“ није никад сањао, да ће се крушедолски и даљски српски новац трошити кадгод на чивутске смокве и роштиће, кад су наша српска деца до сада увек задовољна била са таквим еспапом и из наших дућана у Новом Саду, Сомбору, Кикинди, Вршцу и Панчеву.

Кад је већ о посту и калуђерима разговор, ја се не могу доста надивити нашим старим светим оцима, што су тако мудри били, те млеко метнули у мрсне, а вино у посне ствари; оно истина, многи ће да помисли, па шта ће ми вино, кад не смем јести шунке и ђурчија печења? А поред маџуна и прженице могу млека пити, нећу се очемерити! Но ипак је то мудро од њих било: јер кад човек хоће да дође до млека, он мора да музе и цеди краву или овцу, а то је већ неко мучење, у пост пак не ваља никога мучити, јер је то грех; напротив кад хоћеш вина да извадиш из подрума, то никако не боли, буре се не уме бацкати и рогом бости, нити славину што тушира, ако је баш и мало дуже и јаче цедимо и муземо, као што бива у деветнаестом веку. С тога је дакле вино посно и ма људство и наука колико напредовала, опет никад неће доћи време, кад ће се вино прогласити за мрсно пиће, него ће га увек и најпобожнији калуђери са страхопоштовањем пити и молити се богу за спасење и исцелење душе и тела.

Ab.

У Ш Т И П Ц И.

§ Но, кад је већ и Вогањ добио „ајзбан“, онда се можемо надати, да ће и Пиропш добити електрично осветлење!

ПОДЛИСТАК.

У мамурлуку.

(Хумореска)

Наступише и дани одмора, т. ј. вакација.

Ала је мила та реч свакоме ђакели (особито ако је још благодјејанац)! Та како да не? Кад само помисли, да ће се на неко време опростити дерни скамија, учења лекција и (ако је карловачки ђак) скидања шешира оном извесном Германовилу.

Па, као што сви тако и ја једва дочеках ову вакацију. Провео сам је на селу. Ох! ала је то дивно, Соже мој, кад је човек свршен четврто-петешколац. Дигнеш нос па по небу њиме шараш и извлачиш логаритме; фрајле сеоске да се помаме за тобоме, а ти као бојате и не гледиш на то а овамо једва чекаш, да уграбиш прилику кад није тата код куће, да јој само можеш рећи да си за 9 година доктор.

Но да пређем на ствар.

Били смо једаред на пиву, ја, уча, писар и још неколико сеоске господе. Окупише ме сви, да им приповедим штогод из ђачког живота.

Е, брате, плаћају ти пиво, а тако те лепо моле —

не можеш куд ни камо него — nolens, volens — испијем из чаше наместим се достојанствено и почнем ово што сад долази.

Прошле године био сам на стану са два моја колеге Јоцом и Пајом. Добро смо се слагали и све што смо имали заједнички смо делили. (Охо, затр'о сам се мало, ни сам се требао тако изразити, јер нас може Германовил денунцирати, да смо били социјалисте, но сад, што му драго.)

Било је баш некако пред Духове; нестало нам свега па сушимо зубе.

Седимо једаред у соби сва тројица те ђутећи премишљамо о својој невољи, кад ал покуца неко на врати. — Унутра! — повичемо сва тројица.

Рагастов се стаде ширити и пред нама се указа дебели писмоноша. Ми сви зинули у њега; а он ти по својме обичају три пут кину па онда: — Јован Душић двадесет форинтака!

Еј, да је било коме стати иа гледати како, смо сва три брата скочили и како се Јоца дерао: Ура! живела свест! живео мој баба и његов џеп, живео „Домин“ (писмоноша) клицао је Јоца а секундирали смо му ја и Паја. (Домин је међутим кијао).

Јоца узајми од газдарице сексер и да га брифтрегеру. Ја и Паја брзо се станемо дотеривати, јер ће мо сад

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

△ Даклем 500 људи пред преким судом у Србији! Све би се то дало избећи, да су лане-преклане само њих 3—4 Бонтуова сензала узели под преки суд!

□ Свака лаж, што ју бечка „Преса“ о радикалима доноси, мора наравно бити пресна лаж.

○ Кад се Пироћанац одао на свој занат, те је сад адвокат, онда би и Гарашанин требао да опет буде воденичар.

△ Један учен филолог превађа латинску пословицу „ad calerdas graecas“ на српски овако: „кад се сазове карловачки сабор“.

Из Београда.

У Београду се
Као што чујемо
(А чувењу томе
И вероват смемо)
Основало друштво,
Ни за што год више,
Ни за што год мање,
Него за — клизање.

На ово ми друга
Приметба не оста,
Већ: Могу се клизат', —
Клизаво је доста.

Г.

у шетњу а разуме се и на пиво па и довече на вечеру, али не у благодарјеније.

Сад почнемо правити рачун: колико да се даде газдарици, колико на добро-пивне цели и где да се иде на вечеру. Овамо, онамо, после жестоке препирке, изађе овај резултат: 5 фор., газдарици 5 бирташу код „сунђера“ за стари дуг, а остало како бог да.

Пило се боме грозно (јер то је већ у Карловци обично), тако да Јоца кад је сутра у јутру, у 6 сати т. ј. кад смо дошли кући, бројао новце, имао још добри 78 нов. Ја и Паја легнемо да спавамо, Јоца неће, него оде да тера мамурлук. Однео га ђаво, ал ће му и пресести. Чујте само:

Онако надераном прокте му се да пише оцу да је примио новце, па кад већ пише оцу а он уједно и своје другу опет ђаку у В. напише писма, преда на пошту, и неслутећи ништа на зло легне и он да спава. Испавало се сви и у 12 сати устанемо.

Сутра дан ишли смо у школу. Док смо ми тако неколико дана ишли у школу стигну и Јоцина писма на своја места. Отац Јоцин добије овако писмо:

Драги Лазо! Једва једаред, да се на канем да ти напишем неколико реди. Здрав сам и још живим овако по



Ђира. Ала молим те, ја још нисам на чисто са презименом новог бана хрватског, — изговарали се Кун, или Кујен?

Спира. О томе ћемо тек доцније бити на чисто, и то по владању његових бркова.

Ђира. Како то?

Спира. Ако засуче само један брк (Тисиним бркомазом), он ће бити: у!, — али ако засуче обадва, онда ће бити: ује!

Ђира. Више пута нас који човек преко погледи — а ми и тај преки поглед добро запамтимо —

Спира. Но, — што си стао? Говори даље!

Ђира. А има љуи, који нас не само преко гледе, него и нам и преко суде, — па још мисле, да ће им се тај преки суд тако лако опростити.

Пуслице.

Кажу да је Ник. Христић човек од акције — (ја сам слушао за неку „криминалну акцију; да није он од те акције!)

За новог бана вели један немачки лист: Sprössling eines Tiroler Adelsgeschlechtes, Croat von Geburt, Ungar nach gesinnung, — мени ово већ прелази сваки дуализам, — а ако је триализам, такав за цело Хрвати нису желели

старом. Сучем ти, брате, као вочић и ово ти писмо мамуран пишем. Јуче ми је баба послао новце за квартир, а ја да их неби потрошио оставио сам их код „Сунђера“ на оставу. Баби сам оправно рачун, како му само ја направити могу. Пили смо у твоје здравље три пут. Јоца и Поца и сад хрчу, не знају ни где су.

Остај ми здраво и поздрави твоју мокру браћу.

Твој Јоца.

Како је било Јоцином оцу, кад је овако писмо добио то ће сваки од вас лако појмити. Но и он је појмио шта је у ствари те закључи сутра одча да иде сину да му однесе колач.

Оставимо ми сад малко њега нека маже точкове, намешта сиц и т. д. него да видимо шта ради Јоцин друг. Он је опет добио овако писмо.

Поштовани оче! Новце сам примио и дао сам газдарици њено. Шустеру сам дао пет а 2 је остало мени на школске ситнице. Ја сам здрав и добро се владам.

Ваш син Јоца.

Јоцин друг бечио је очи на ово али вије знао, шта је у ствари

Вама је ваљада јасно, да је Јоца онако мамуран

Е хвала богу, ми Новосађани сад имамо железницу; сад ако хоћемо да нас не могу и зими превести жедне преко воде, — морамо добро пити да не биднемо жедни.

Тиса прети да ће стегнути слободу штампе онима, који драже против других народности; — а како ће бити са онима, који док су дражили дражили, а сад већ уједају за срце!

Пештански листови прокљували су својим чивутским носовима да је последња буна у Србији од руског масла умешена. (Нек се чува Русија, да је не осуде на смрт и не помилију на 10 година)

На место зло сретног Давида, доћи ће у Загреб неки Шилер. Кад је већ за њим морао доћи неки класикер, по Давиду (или бар по његовим леђима) боље би доликовао *klopstock*.

А где је Давид? — Има ко ће и на то питање одговорити: **ево**. (Само је жалосно што је то **ево**: **Сараево**).

У 133. броју „Видела“ стоји, да су у Београду нашли неки човечији скелет, који је 2 сантиметра дугачак. (Можда је то деда напредњачке странке, кад га је бог толиком величином украсио).

Једне Мађарске новине хтедохе недавно да похвале Пруску, али штампарска погрешка поремети ефект. У место „*boldog Poroszor szag*“, изиђе штампано: „*buldog Poroszor szag*“.

Баш је сретан г. Анђелић што није у Паризу митрополит; сад би му смањили плату за две трећине. Он до душе не би ни онда скац'о од глади, —

пореметио адресе на писмима, свом другу Лази послао је очево, а оцу Лазино писмо.

(На здравље! упаде у реч уча.)

У суботу баш онај исти дан, кад је Јоцин отац добио оно писмо добијем и ја на ђавола новце од куће и —

Сад је наравно био ред на мене да ја частим. Исто је скоро онако било, као и при прошлој части. само с том разликом, што је Јоца легао одма те није писао писма, него је лепо сањао о бесмртију душе о подераним чизмама и о ноћашњој части.

Кад ал око 10 сати задеси га немио ударац. А шта је било?

Као што знамо да је Јоцин отац закључио да му данас дође, тако је збиља и дошао.

Ми смо још спавали, кад ево старца заиста. Кад уђе у собу, ја се случајно пробудим и познам га. Еј наопако, та ово није добро помислим у себи на станем чекати исход ствари.

Јоцин отац приђе његовом кревету и стаде га дрмати.

— Сад — је — ред — на Милана — не могу ја двапут пити — бунцао је Степа.

ал би његов (искари)Јота морао тражити какав поштенији занат.

У Пешти је словачка прквa тако сигурна, да су је ономад зликовци обили и олтар јој оскврнили. Да се то чудо забашури, за то су им у Њитри подигли нов красан храм, који је посвећен богу помадаривања.

Ој облаци.

Ој облаци с ви бели,
Камо сте се залетели,
Кам' летите шта носите,
Шта хоћете шта мислите,
Носите ли божи дар,
Или клицу тек за квар?

Путујете из далека,
Путујете целог века,
Пролазите горе воде,
Пролазите све народе,
А сад ајте у мој кут,
Сретан вама желим пут.

На дунаву мало ј' место,
Црквени је у њем' престо,
Кога Србинштује, брани,
Јер му златну прошлост храни,
Ох диван је оно крај,
Мог детињства слатки рај.

Па орос'те поља, њиве,
Винограде људе живе,
Али оног на висини,
Што народу пакост чини,
Ох његовом смеру злом.
Обрните муњу, гром.

Гиган.

Отац га стаде јаче дрмати, најпосле га ухвати за браду и једва га разбуди.

Кад је Јоца очи отворио и оца видео, преврну му се соба над главом. Поплашио се па које то, а које што му је тешка глава, оборио је доле па седи на кревету.

Отац му прозбори:

„Синко, последњи си пут примио сад новце у своје руке више нећеш, јер си изгубио у мени поверење, ја све видим и знам сад какав си и шта радиш.“

Баци му писмо у кревет и оде.

Јоца се још није разабрао од чуда а ја скочим да видим шта је, кад тамо писмо Лазино.

„Еј, тужан Србине, та нећеш више писати мамуран писма па ма шта било“ вајкао се Јоца.

Леже и поново заспа али више никада није писао писма мамуран.

— То је баш као што је и наш писар писао мамуран пасош пони за Београд, па му дао марвену педуљу, рече уча.

У II.

Порфирије.

Флегматичарски одговор.

Неког старог, умировљеног чиновника, обично су млађи људи у друштву задиркивали, кладећи се између себе, да ће га кад-тад морати из његове флегме истерати. Али, труд им увек прође у залуд. — Стари чиновник обично би им овако одговарао: „Боже мој, шта ти је човек! Ама сушти курјак, кад омагори — онда и кучићи на њега лају!“ Ф.

О да сви њи.

Свињо, свињо, ружно име,
Славио б' те, али чиме?
Немаш славе за живота —
Ох срамота, ох греота!
Ко те види: насмеје се;
Ком приступиш: клони те се.
Твоје име псовци служи,
Кад ко кога грдом ружи.

Гиздаво ти није тело,
Хаљина ти увек блатна, —
Ал' си опет за то златна
— Човек често и не снива,
Што хаљина гадна скрива.
Ој, под њом је мед и млеко.
(То јест' оном, кој' те стеко
И ономе кој' те пеко'.)

Ал ти с' ребра славом шире
Кад кроз масан купус вире.
Ти отвараш вину поље,
Дижу с' чаше брже боље,
— Прва, друга, трећа, пета,
Па већ ево „многа љета“,
Све у спокој душе твоје.
Масно, слатко, чедо моје!

Све што гребе, што је суво,
Врлином се твојом масти;
И на царском ти си столу,
Толике ти дају части.
И људи су благодарни
На погреб ти купе браћу, —
И ни једној животињи,
Само теби држе даћу.

Бубро.

Ноћни славуј.

Неки ђак радо певаше ноћом штентхене; то до-
чују професори, па ти мој ноћни славуј лепо неколи-
ко часова одува у ладовини. Али једаред остаће он
негде у крчми, па кад ти се мало насвирао оно му
ђаво неда мира, па хајд право под њен прозор.
Стајао је ту, па мислио, мислио, што би да пева, —
најпосле поче: „Што се боре мисли моје? — Искус-
тво ми ћутат' вели.“ — Сети се затвора па ђалец!

Бубро.

Пророков чтеније.

У леђима има
Пророчанства фина:
Кога леђа сврбе,
Добиће батина.

А кога не сврбе
Без бриге се шеће,
(Уверен да бати-
на добити неће).

Тако беше с леђ'ма
Генерала Хикса, —
Но за то је ипак
Он добио викса.

За то га сад Мади
Тим питањем вређа:
„Ко је л а ж а н п р о р о к,
Ја — ил твоја леђа?“

Издавала се.

У неком друштву ће неко неку госпу запитати,
колико јој има година, а она ће на то гордо са поу-
здањем рећи „двадесет и пет сам навршила, у дваде-
сет шесту ступам.“ Међу тим се други разговори
започеше, па најпосле и о буни 48. год. „Ала је то
било страшно!“ рећи ће нека особа из друштва. „Сва-
ки је гледао, да избегне, да бар живу душу изнесе,
рећи ће други. „Али јесте,“ прихватиће горе речена
госпа, — „то вам је била права револуција! Боже
кад ударише хусари са једне, а хонвиди са друге стране
а топов. грунуше са града, мислиш земља се тресе —“
„О, о!“ — прекиде јој реч један шаљивчина —
„ви то, милостива, тако живо описујете. Кад вам не
би било само 25 година, ја би се заклео, да сте ви
то све очима својима гледали.“

„Одер вас!“ промуца госпођа и обори своје стид-
љиве очи.

Бубро.

Из ђачког живота.

Кад је мода изашла, да женске тесне сукње но-
се, догоди се да једна госпођица — није могла „олук“
који је средом сокака водио, прекорачити, јер је тај
дан баш киша падала, те се олук био водом напунио,
а ђупријице су опет далеко биле. На више места хтела
је госпођица прећи, али није могла. То примети један
ђак Ш. и из учтивости притрчи госпођици за леђа
ухвати је под пазуха и пренесе је на другу страну.
Госпојица нађе се увређена и обрецне се: „То је
крајњи безобразлук!“ — али ђакела ни пет ни шест,
већ моју фрајлу шчепа па шњом натраг и рекне:

„Кис ти ханд фрајлајн, ево ја сам се поправио,
а ви изволите чекати док вода протече; желим добар
унтерхалтунг!“

Из најновије немачке литературе

Дође ми до руке једна најновија немачка књижица, коју је издао Трстански трговац. G. Singer, у којој препоручује свој колонијални еспап, своје деликатесе, јужно воће, папагаје, мајмуне и т. д.

Ја би радо цео каталог његов навео, али то не може бити, за то ћу само нешто цитирати.

На стр. 4. нађох: Malaga-Trauben — Rosinen. — Па онда опет: Rosinen, Gold-Sultaninen ohne Kern. (Ијуф! те Розине мора да су слатке).

На стр. 5. има разни риба (то нисам све прочитао бојао сам се да не наиђем и на коју жабу).

На стр. 6. има тејова и пишкота за теј. (Rosette Bisquitts коштају: једна кила 2 ф. 50. н.)

На стр. 7. има разних квирцова, (за које Љуба Стефановић и Кода у Н. Саду ваљда нису никад ни чули) — н. пр. прџога ђумбира, мајорана, цимета, шафрана и т. д.

На стр. 8. има сирова од најразноврснијега мириса и својства.

На стр. 9. наћи ћеш разних бомбона, н. пр. „Roza Drops“ (За 1 ф 90 н. добићеш читаву килу).

На стр. 10. опазих сунђера (Herrn-Badeschwämme) а за тим тако долази тамјан („Weihnachten zu kirchlichen Zwecken“).

За тим долазе лепа вина (охо хо!) па онда лек од зубобоље (По хо!)

После цвркања вина долази на страни 29. цврнут тица. — О брате, каквих ти ту тица нема! Н. пр. „Rosakakadu“, а тако у комшилуку њеном нека тица, која се зове „Mönch-sittliche Amazonen“.

Али, пошто треба увек конач да дело краси, то на стр. 32 — 34 има неки лек, који помаже у сваким приликама и неприликама. Нисам прочитао све, само оно на стр. 34. где се каже:

„Dieses Mittel — empfiehlt sich besonders Schwangeren Frauen“ и т. д.

Даклем трговац, који је тако лепо сортирао свој дућан, може се поносити и својим мушттеријама. Таки красни еспапи нису могли сакрити се ни бистром оку Пештанско-карловачког патријарха. А за доказ да је то заиста тако, ево G. Singer штампа у својој књизи и ово писмо:

„Herrn G. Singer, Triest.

Seine Heiligkeit der Patriarch hat mich ersucht, Ihnen seinen Dank für die gesendeten Waaren zu sagen. Nachdem Sie ihn zufriedenstellten hat er das Kloster Vauschedol beauftragt, seinen Bedarf bei Ihnen künftig zu beziehen, etc. Indem ich Ihnen das zur Kenntniss bringe, zeichne

Hochachtend

Neusatz, 15. August 1883.

R. v. Krismanic.“

Остављајући ad acta питање, да ли је нама мило, што се (токорсе) наш великодостојник удостојио, да уђе у књигу, где се препоручује бибер, шафран, сунђер морски пауци какадуви и мајмуни, ја ћу пребати да из овога бар какво правоученије истешем.

На. пример:

1., Врло је поучително знати, да Њ. Наименованост код толиких припознатих српских трговаца нема ни једнога, код кога би свој српски новац оставити хтела.

2., Поучно је знати да се Његова Наименованост не

само за своју, него и за намастирске кујне брине, да је и намастирску кујнску аутономију тако објаснио, те сад ни за грошић бибера не смеју купити тамо, где им је ближе, а можда и боље и јефтиније, него где се њему допада. Кад Њ. Н. и на то доспева, онда наше цркве и школе имају красног поборника.

3., Најновије нам је, што из овога писма видимо, да Њ. Н. има свога тајног тајника у лицу г. R. v. Krismanic — (само не знамо је ли оно R мушко, или женско име. Може бити и мушко а може бити и женско.)



У гостионици.

Гост. Колико источите ви пива на дан.

Гостионичар. Богме господине, хвала богу од некога доба источим ја по пет буради на дан.

Гост. Видите, — ви би врло лако могли источити дневно по шест буради.

Гостионичар. (Обрадован) А молим вас, на који начин?

Гост. Кад би нам сипали мало пуније чаше.

Носи га бес да буде искрен.

К цару Јосифу дође један господичић и понуди се да му буде приватан секретар. Цар га запита: „А знате ли ви добро радирати? — Знам врло добро — одговори господичић. А цар ни пет ни девет него: „Идите ви брајко од куд сте и дошли, — са отим вашим знањем нисте ви за моју службу.“

Две књиге.

А. Кад би ко све оно написао што све не знаш, — то би била лепа велика и корисна књига.

Б. Верујем. — Али кад би ко написао све оно што ти знаш, то би била лоша врло мала и бескорисна књига.

Одговори уредништва.

У Мокрин. Прочитали смо допис ваш о шкандалима п. Г. и његовога зета. Нерато износимо оваке ствари, за то ћемо и овај допис за сада оставити неупотребљен.

„Методика.“ Сувише је високо, широко, а ипак — плитко.

„Мајмун без ува.“ Намеру вам ни ми не разумемо. Даклем не би постигли оно што хоћете.

С. М. С. Вечкеречанин. Од шест послатих ситница три улазе, а остале три чекају бољу замену.

Новије књиге.

послате уредништву на приказ.

Париски Бракови. Приповетке. Написао Едмон Абу. Превела Милка Гргурева. У Београду у задрузи штампарских радника. 1883. Цена 1 динар.

Приповетке Мите Живковића. Свеска прва. Београд. Штампарија Корнела Јовановића. Цена 1 динар.

Исправка.

„Стармалога“ бројеви: 28, 29. и 30. погрешно су означени као да су изишли 10, 20, 30. Септембра, а треба да стоји Октобра, те нам ради тога многи рекламују тражећи три броја за месец Октобар, које су у ствари добили, али са погрешном ознаком датума, које овим исправљамо. Само они имају право рекламовати који не добију све бројеве по реду

АДМИНИСТРАЦИЈА „СТАРМАЛОГ.“

ТРАЖЕ СЕ „СТАРМАЛОГА“ ЗА 1883.

Следећи бројеви:

4-ти, 5-ти, 6-ти 7-ми, 21-ви, 23-ћи, и 27-ми

За сваки поједини цео и поде чисто сачувани број плаћа се 20 новч. Ко има и жели продати нека у крстоплету одмах пошаље ма који од горе наведених бројева, па ће му се новац опремити.

Администрација „Стармалог.“

— ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ. —

СЛОВИНАЦ

ИЛУСТРОВАНИ ЛИСТ.

за књижевност, умјетност и обртност

новом години 1884

Улази у VII. годину својега живота.

Издаје се и надаље у Дубровнику на 1, 11 и 21 сваког мјесеца у великој четвртини од 16 страна сваки број, на финој хартији са сликама.

Годишње му је цијена за дубровник 4 фор. а по свој царевини 5 фор. а в Преко границе у злату свуда по Еуропи 15 франака; по осталијем странама свијета 20 франака.

Словинац, држећи се свагда свог програма, тражи да на књижном пољу здружи и помири два племена Хрвате и Србе, који су се на своју штету завадили и раздијелили. И сам спознајући колико је трудна та задаћа и да не може за њу настојати него на књижном пољу. Неће пустити ни да га заведе с његове стазе занесеност пријатеља ни да га поплаши мржња и пријетње непријатеља. Јер је у ово вријеме Словинац стекао и непријатеља а то је наравно, да ко тражи мир и слогу буде гледан кривијем оком од оних што желе само свађу и рат. За такве непријатеље не знамо управо, траба ли се радовати или жалити. Свакако Словинац не мисли се упуштати с њиме у залудне борбе, но ће само одговарати разлогима на разлоге, а муком на псовке и ружења.

Да пак у читању Словинца има прилично поуке и забаве, то је већ осудило јавно мњење кроз његов шестогодишњи опстанак а особито пак наши учењаци, који су нам о томе ласкаве ријечи писали писали, и да није нечедно приошћили би та писма. Но никакав реклам нећемо до самог Словинца у себи. Зато сваком препоручујемо наш лист с ријечима: Читајте га.

Материјала имамо обилна и бирана. Из науке дугу и учену радњу г. Кушара, за забаву лијепу и подуљу у Ерцеговачку приповијест г. Вулетиха из Драматике имамо обећаног „Јан Хуса нашега чувеног драматурга г. Матије Бана.“ „Косовку дјевојку“ велеучног г. Н. Гради и још много и много.

С тога молимо најучтавије оне родољубе који би се хтели на лист претплатити, да то прије времена учине, еда се наклада првог броја 1884, тачно узмогне назначити, а старе дужнике позивљамо на поштено извршење њихових дужности.

У Дубровнику Децембра. 1883.

Уредништво „Словинца.“

БРОКХАУЗОВ МАЛИ КОНВЕРЗАЦИОНИ РЕЧНИК.

3. издање у 2 књиге, као што је припознато најцелисходнија је књига за обавештај кад што ваља да се на брзу руку дозна, особито за оне, којима је скупо да набаве велики речник. Као што књижара издавачица тврди има у томе речнику 64754 чланака и неколико стотина слика и карата на 80 таблица и двоструких таблица. На свако питање даје ова књига одговор, чланци су кратки, коректни и пуни садржаја, а то су добре стране овог неисцрпивог извора свију људских знања. Јефтина цена од 15 марака за речник овај у две књиге, елегантно повезане, с тога је тако ниско стављена, да би га и сиромашнији могли набавити као ручну књигу, а и за божићни поклон веома је згодно ово дело.

BROCKHAUS
Kleines
Conversations-
Lexikon
in 2 Bänden.
Mit Karten und Abbildungen.
3. Aufl. geb. 15 M.
Weihnachtsgeschenk.

КРАСНИ БОЖИЋНИ ДАРОВИ

(који могу поднети и за „материце“ и за „очеве“).

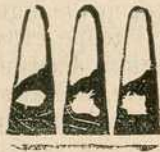
„Срп. Илуст. Новине,“ 1—12 бр. у дивот-корицама	4 ф. —
„ „ „ „ 1—36 „ „ „ „	12 ф. —
„ „ „ „ 1—36 „ „ „ „	13 ф. —
„Невен“ Чика Јовин лист за 1880 у дивот-корици	2 ф. 60
„ „ „ „ „ 1881 „ „ „	4 ф. 60
„ „ „ „ „ 1882 „ „ „	4 ф. 60
Стража књига за науку књижевност и друштвен живот, за 1878—1879, шест књига	6 ф. —
„Стармали“ лист за шалу и сатиру за 1878	2 ф. —
„ „ „ „ „ „ 1879	4 ф. —
„ „ „ „ „ „ 1880	4 ф. —
„ „ „ „ „ „ 1881	4 ф. —
„ „ „ „ „ „ 1882	4 ф. —
Почетнице природних наука десет св. укоричених.	5 ф. —
„Радован“ тврдо укоричен 1—4 св. уједно	1 ф. —
Приповетке мојој кћери од Ј. Н. Буља I. и II. св.	1 ф. 20
Савети „ „ „ „ „ I. и II. св.	1 ф. 20
Оцеви и деца роман од И. Тургењева	1 ф. —
„Привреда“ економски лист за 1880. укоричена	1 ф. 50
Најважнији проналасци у 19 веку са 45 слика	1 ф. —
Илустрована ратна хроника, седам свезака или 29 табака вел. 4-не са 104 слике	3 ф. —
Здравље и напредак наше деце од Дра М. Јовановића Батута	— 60
Енох Арден од Тенисна, превод Змај Јована Јовановића	— 50
Из српског живота, приповетке С В. Поповића	1 ф. —
Народни лечник од дра М. Јовановића 1—3 св.	2 ф. —
Бадњак, дарак доброј деци од чика Стеве	— 25
Женидбе, у јуначким народним песмама 338 стр.	— 60
Новина, роман Ивана Тургењева, превод П. Тодоровића I. и II. св.	1 ф. 40
За слободу, слике из Херцеговачке и Црногорске војне 1878—1879 од Ј. Холечека I и II. св.	1 ф. 40
Ревизор од Н. Гогоља, превод П. Тодоровића	— 50
Приповетке из историје свега света. Стари век.	— 80
Ћимнастичке игре са сликама I. део	1 ф. —
Велика катавасија од проф Ђорђа Петровића	1 ф. —
Ко поручи за 10 фор. ових књига добија 25% рабат, а ко поручи још више, добија највећи књижарски рабат.	

Издавалац-штампарија А. Пајевића у Н. Саду.

Још се могу добити сви бројеви „Стармалог“ од почетка до данас.

ОГЛАСИ.

ЉУБ. СТЕФАНОВИЋ



КОД ТРИ ГЛАВЕ ШЕЋЕРА,

у сопственој кући број 39. на главној пијаци,

баш до краљ. окруж. суда

У НОВОМ САДУ,

препоручује поштованој публици најумеренијом јефт-
ном ценом, тачном и брзом услугом своје добро снаб-
девано стовариште сваковрсне најфиније робе, која је
свагда фришка и најбоље каквоће, нарочито шећер,
кава, пиринач, рум, теј, разни ликера, све-
ће, зејтин, фришког ајвара, риба јегуља, сар-
дина, харинге, морских рака. разног воћа у
шећеру, грожђа малага, урме, смокава, ора-
лешњика, грашка, сочива, више сорти сира,
разна вина, сремске шљивовице и све остало
што спада у ову врсту трговине.

Прва награда на изложби „Мелбурн“ 1881.

СПРАВЕ ЗА СВИРАЊЕ

што свирају 4 до 200 комада; са или без екс-
пресије, мандолине, добоша, звонца, кастињете,
такозваним небесним гласовима, харфеним зву-
цима и т. д.

КУТИЈЕ СА СВИРКОМ

што свирају 2 до 16 комада; даље справе са
прибором за женски рад, столићи за цигаре,
швајцарске куће, албум за фотографије спра-
ве за писање, кутије за рукавице, претеге за
писма, судови за цвеће чаше за пиво, буђелар-
и, столице и т. д. Све то са свирком. У-
век најновије и најодличније ствари препоручује.

J. H. HELLER, Bern, (Schweiz.)

Илустроване ценовнике шиљемо бадава

100 најдешњи ишпелари у вродноста од 20.000
уинара кете се као календрал меду купше ових спра-
ва за свирање и та кедоб биде од новембра о. г. до
30. априла келуи ечлуи бадава

УЖАСНА КАТАСТРОФА

У Казамичиоли.

16. (28.) јула швајцареки је творничар сатова Јо-
ван Демус из Шо-де-фонда

на Искији засут

и тако у 41-ој години живота удавивши се нашо смрт.
Поред свег истраживања намештенога куратора Ђакома
Булагија из Напуља, не моглоше се изнаћи нит сродници
нити други какви по праву наслеђници, и тиме припа-
де сво имање држави. Једну пошиљку, која се састоји
из 2463 ком. правих швајцарских сатова и златних ук-
раса, која је била за Ориент опредељена и транспортни-
рана за Беч морао је шнедтер гд. Фрања Ревочис 7.
августа по р. к. обуставити и та је пошиљка комисијо-
ној трговини сатова и златне робе 15. октобра о. г. по
р. к. предата с том погод бом, да сву робу распрода по цену
којом ће се подмирити само трошкови поштански и ђумруч-
ки, дакле готово ба да ва, да би се могло спровести реше-
ње оставине што пре. Сви су сатови репарирани тако, да
иду на минуте. Само фини заклонци ових сатова и елеган-
тан фасон украса вреде толико, колико се за цело иште.

350 ком. цилиндер цепних сатова од финог франц злат-
ног дублеја или посребрњеним никл заклонцима, фино гра-
вирани и гуилоширани, са позлаћеним ланцем, златна фасона,
репарирани, да иду на минуте. Све заједно само ф. 4.95.
То исто од правога, 13 лоти тешкога сребра од ц. кр. аустр-
-угар. пунциреког звања опробано и позлаћено ф. 6.50. То
исто од злата од 14 карати од ц. кр. аустро-угар. пунциреког
звања опробано, пређе ф. 45, сада по нево. цену. од ф. 17.

250 ком. анкер сатова од финог франц. златног
дублеја или посребрњеним никл заклонцима, фино гра-
вирани и гуилоширани, што иду на 15 правих рубина,
са прецизном машином, казаљком за секунде и дивним
ланцем, фино репарирани, само ф. 7. — То исто од 13
лоти тешкога сребра од ц. кр. аустро-угар. пунциреког
звања опробано позлаћено, само ф. 11.50.

200 коме вешингтн-ремонтаор сатова од посре-
брњеног никла и златног дублеја, навија се без кључа,
с механијском машином за казаљке, са сочинним стак-
летом, емајлираним листом и казаљком за секунд ; фи-
но регулирани да иду на секунде, диван сам са ланцем
заједно по невероватну цену од ф. 8.50.

Да сви ти сатови добро иду

Јамчим пет година.

217 ком. правога златног прстења са имитованим
бриљантима, право 6 каратно злато, у кадићеној кутији-
ци. по ком. ф. 3.75.

184 пари бриљантних минђуша или бутона у 6 карат-
ном злату окована, са давним бриљантима у врло фи-
ној кадићеној кутијици. по пар. ф. 3.75.

222 пара минђуша пунцирано чистим златом, 6 кар. са
врло финим мерданом оковано, са кутијицом самоф. 1.50 пар.

164 ком медаљона од франц. златног дублеја са
вештачки начињеним бриљантима, само ф. 250.

150 ком. игала за кравате и иначе на прса од правога 6
кар. злата, од ц. кр. аустр. пунциреког звања опробане, са
дивно имитованим бриљантима са кутијицом по ком. ф. 1.80

250 ком. дугмета за Шмизете од правога 6 кар.
злата са дивно имитованим бриљантима, по ком. ф. 1.80

Сви ови украси дивно су дијамантом опиљени и бр-
цају таку ватру, да се њима могу уштедети прави, с
читавим капиталима плаћани украси.

Поштанске наруџбине, као и телеграфске, (које ће-
мо ефектирати кад се наручи у паточ или кад се у на-
пред новци пошљу) треба вправити на ову адресу:

Schweizer Uhren- und Goldwaaren- Vertretungshaus

WIEN

Leopoldstadt, Schiffamtsgasse 20. — Z.